

Les enèsimes eleccions estatals

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 14 de novembre de 2019

Amigues, amics,

Van arribar les enèsimes eleccions estatals i va guanyar el PSOE. Sí, això diuen el Pedro Sánchez i el José Luís Àbalos, però hi ha maneres i maneres de guanyar unes eleccions, sobretot quan les has convocat per "arrasar" i et surt el tret per la culata, endemés d'emplenar el Congrés dels Diputats de feixistes d'extrema dreta; és una manera de guanyar molt *sui generis*. Una manera de guanyar pròpia de l'arrogància i de la incompetència. No volies el Pablo Iglesias (el de Podemos), doncs ara dues tasses: el Pablo i l'Iñigo. Això li ha passat al Pedrito per posar les simpaties o antipaties personals pel davant de l'interès general, fins i tot del PSOE. Aquest tipus que no es posa al telèfon del president Quim Torra, ara s'ha d'agenollar davant de Pablo Iglesias i d'uns quants més, perquè ha aconseguit esmicolar els escons del Congrés. Algú d'algun indret amb dignitat dimitiria i deixaria pas a altres, que prou en té el PSOE

No vull dir que m'hauria agradat que guanyés un altre, no, perquè no hi ha on triar entre tanta púrria pseudodemòcrata. Pablo Iglesias sembla molt més decent i coherent que el mateix Pedro Sánchez, però els poders *de facto* no l'accepten. Té poc aparell i pocs antecedents de corrupció. Si a Espanya no podem triar, què hem de fer? Una raó més per marxar, i... en van moltes.

El que sí que ha aconseguit Sánchez és que una nodrida colla de Ciudadanos se n'anés al PP i, sobretot, a Vox. Ara tenim al Congrés dels Diputats espanyol més extrema dreta que en cap estat d'Europa. Un èxit del "convoca eleccions" que pagarà car

ell i tots plegats, almenys la gent decent, civilitzada, demòcrata, acollidora, la bona gent de les Espanyes que, recordo, n'hi ha molta. Nosaltres estem de sortida. Ara bé, fins que no hàgim sortit, Vox, amb 52 diputats, pot recórrer al tristament famós Tribunal Constitucional tot el que li doni la gana i ja sabem de què té ganes. Vau sentir els seus primers crits embogits? "A por ellos!!!" Tot gràcies al *chulo* de D. Pedro. Recordeu què era abans el "Don Pedro" a les habitacions de dormir? Els de la meva quinta ho sabem.

Què farà el PP? Doncs, francament, a mi se me'n f...; s'entén, oi? Igual que se me'n f... on van a parar el Rivera o l'Arrimadas. El que em preocupa, cal ser sincer, és què farà Vox mentre no hàgim sortit. De moment, el Tsunami ja ha sortit de l'Estat per la Jonquera. Aquesta de la Jonquera-el Pertús sí que ha estat una jugada mestra. Entre el Tsunami i els CDR fan anar de bòlit les forces vives, o mig mortes, de l'Estat. Quina una en deuen estar fent i preparant ara? No es pot dir perquè de seguida perds actualitat. Tan aviat estan al Pertús, com a Barcelona, Hendaia, Girona, tornen a ser a l'AP-7 o me'ls trobo pel Pla de Llerona. Són genials!

Se'n foten (ara sí) del viu del mort i del que el vetlla. Ja endevineu qui són aquests tres. Les bases del país, sobretot la joventut que és la que es juga més futur, han demostrat tenir una intel·ligència i una capacitat d'organització i reacció que ni el Tom i Jerry. Alguns de nosaltres, durant la dictadura, vam fer el que vam poder però el dictador se'ns va morir al llit. La joventut actual ho està fent millor i ni als vells ens deixarà morir dins aquest Estat hostil i pervers. El camí de sortida està ben assenyalat. El futur (?) govern espanyol ho té molt cru per totes bandes; començant pels feixistes de Vox, els CDR, el Tsunami, la tossuderia dels nostres polítics, que ara sembla s'han posat les piles, els tribunals internacionals. Avui, l'advocacia del Tribunal de justícia de Luxemburg ja ha dit que Junqueras és eurodiputat amb inviolabilitat (o com es digui) des del moment que va ser

elegit i que l'Estat o els estats no hi tenen res a dir. Ara falta que es pronunciï el Tribunal d'Estrasburg o el Parlament europeu, però difícilment contradiran l'advocat de Luxemburg. Allí les coses van seriosament i la justícia és justícia de veritat i independent. Un clatellot més a la justícia i poders fàctics espanyols. Ells no tenen sortida, nosaltres sí.

Hi ha un tema molt delicat però que convé tractar amb serenitat, realisme i comprensió. Es tracta de les pèrdues ocasionades a empreses i autònoms per les vagues i congestions de carreteres. És molt dur per a qui li toca rebre i és comprensible la seva irritació. No ho és la de les patronals que el que haurien de fer és queixar-se al govern (*en funciones*) de l'Estat per la cisa que ens fan cada any. El dèficit fiscal que patim, la manca d'inversions per part de l'Estat i altres gasiveries són molt més importants i greus per al nostre empresariat que les pèrdues per raons de protestes que, entre altres coses, pretenen millorar la vida de les empreses i dels catalans i catalanes més necessitats. La llibertat no s'aconsegueix gratuïtament. Ja sé que és molt fàcil de dir per un jubilat, però molts de vosaltres sabeu que encara participo d'un negoci de llibreria situat davant de la Universitat de Barcelona, sensiblement afectat per les concentracions que hi han tingut lloc davant mateix.

Dit això, comento sobre un tema que no em preocupa gaire. Sóc del Barça, però d'aquells que només han vist un partit en el Camp Nou a la seva vida. El futbol no em fa perdre la son, però em sembla una vergonya que, per diners, la *Real Federación Española de Fútbol* s'hagi avingut a celebrar no sé quina "supercopa" a l'Aràbia Saudita, un Estat on les dones estan menyspreades humanament i civilment, on el príncep hereu ordena assassinats, on, en definitiva, els drets humans no existeixen. Això sí, l'Estat espanyol amb el Borbó al capdavant hi ven armes que serveixen per afusellar dissidents i revendre al terrorisme mundial. Ben mirat, això de la supercopa és un mal menor. *España y yo somos así, senyora!*

Vostre,

Josep M. Boixareu Vilaplana